

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMÂNALĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

ARAD. STR. LAE BARNA 4.

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil : **N. ONCU**

Norul de martori

„Și noi, dar, fiindcă suntem înconju rați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedecă, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înainte.” Ebr. 12:1.

În fiecare capitală a țărilor Europene se află câte un mormânt. Acest mormânt e așezat în cel mai de seamă loc. El e mormântul eroului necunoscut. În el sunt reprezentati toți eroii unei țări. Ei vorbesc celor vii, că țara are în șir întreg de eroi. Acelas lucru se întâmplă și cu noi creștinii. „Suntem înconjurați cu un mare nor de martori.” Nimic nu e mai grav ascultătorul meu, decât la un moment dat acești martori necunoscuți, nevăzuți de tine să apară, și să-ți povestească trecutul tău. Ei sunt martori ai vieții și ai traiului tău. Prin urmare viețile noastre sunt

URMĂRITE.

Adică pas cu pas, mii și mii de ochi nevăzuți, privesc asupra noastră. Ești înconjurat de martori. Ce adevăr groaznic! Asta înseamnă iubitul meu că,

Toate secretele tale sunt lucruri cunoscute. Câtă dibăcie și iscusință pui tu când vrei să faci un lucru ascuns de ochii oamenilor. Încerci și obții binefacerca întunecului sau a izolării de lume, vrei să nu fi văzut de nimeni. Ce teamă ai după ce ai comis un lucru ascuns, ca nu cumva să iasă la lumină. Dar crezi că acesta e un secret? Sunt mii și mii de martori cari te-au văzut. Sunt atâția ochi pe cari nu i-ai putut opri să nu te vadă. „Doamne dacă aș vrea să mă cobor în adânc, Tu și acolo ești,

dacă m'aș sui în înălțimi, Tu și acolo ești, dacă m'aș îmbrăca în întunec, Tu și acolo ești” — e rugăciunea psalmistului. Și aceasta e un adevăr, pe care aș vrea să-l sădesc în inima ta, să fii conștient că toate secretele tale, ele pot fi secrete, dar numai pentru oameni nu și pentru martorii cari înconjoară viața ta.

Acești martori te mai văd în **atitudinea ta față de lucrarea creștină.** Tu poți fi un membru al bisericii, membru bun, dar față de lucrarea creștină să fi neactiv, nepăsător, fără interes. Dacă lucrarea creștină face progres sau dă înapoi prea puțin, te interesează, dacă biserica merge înainte sau scade, nu te privește. Ei bine acest lucru nu-l poate ști și vedea nimeni. E descoperit însă pentru cei ce înconjoară viața ta.

Și acești martori **văd împotrivirea ta de a accepta întocmai voia și cuvântul Domnului.** Nimeni nu poate descoperi aceasta. Pentru toți e un necunoscut lucrul acesta. Martorii însă văd împotrivirea ta lucrării Duhului Sfânt. Față de predicatori și de slujitorii Domnului te scuzi că împrejurările, că nu ești convins, că sunt alte cauze. Iar în realitate e numai împotrivirea ta.

Prietenul meu, ține minte lucrul că, ești urmărit în toate actele vieții tale. În camera ta, ochiul celor necunoscuți te înconjoară, când în taină plămădești și urzești, martorii văd și cunosc.

Dar adevărul că suntem înconjurați de o mare mulțime de martori, ne dă

INFLĂCĂRARE

adică, ne inspiră, ne îmbărbătează, luăm avânt. Vă aduceți aminte de întâmplarea cu sluga lui Elisei, când cetatea în care locuiau a fost impresurată de dușmani. „Vai suntem pierduți!” — strigă el proorocului. „Deschide-i ochii să vadă” — se rugă Elisei. Și sluga văzu apoi toate dealurile din jur pline de care și călareți, de o armată întregă cu ei. „Mai mulți sunt cu noi decât cu ei” — strigă din nou sluga.

Ce avânt și curaj luăm noi când ne dăm seama că, alături de noi sunt milioane și milioane de credincioși ai aceluiași crezuri, și au trecut pe acelaș drum. Nu ești singur, nu ești pierdut. Dacă ești un singur credincios pe strada ta sau în sătulețul tau, tu nu ești singur, ci „înconjurat de un nor de martori”. Înainte fratel meu, nu te pierde în vârtejul vremurilor.

Iarăși faptul că suntem „înconjurați” **ne dă de înțeles că suntem foarte iubiți.** Așa cum ești tu fratele, ascultătorul meu, fără mari calități, nevrednic de mari fapte, totuși ești iubit de cei din cer. Ești scump în ochii celor în rândul cărora ai intrat. Legătura care ne unește e ceace numim noi dragostea.

Apoi aceasta **mai e o dovadă că și noi vom ajunge acolo.** Locul nostru e între ei. Uită-i pe cei sfinți cum te așteaptă! Ascultă-le cântarea ei o cântă în onoarea ta. Înainte, luptă cu toate greutățile, fi credincios, Dumnezeu, cerul, sfinții dinaintea noastră ne privesc.

Predică de ALEXA POPOVICI

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 10 Sâmbătă 8 Martie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Ca dor: N. Onco, Arad, Str. Blănduziei Nr. 4

DELA REDACȚIE

Ne-am bucura dacă slovele noastre, învătăturile noastre, cari sunt înoldeana smulse din inimile noastre, încălzite de dragostea noastră, ar găsi ecou în celitorii noștri. Săp'ămână de săp'tămână noi vă dăm ce avem mai bun, mai scump și ce credem că e mai necesar. O dovadă că ne înțelegeți, a să ne ascultați rugămintea, ca după ce celți revista să o imprumutați și vecinului sau prietenului Dvs. Aceasta e o dorință a noastră, îndepliniți-o.

Sfăluim pe abonații noștri să adune număr cu număr și la finele anului vor avea o carte mare și frumoasă. După câțiva ani când veți răsfoi paginile ei, veți avea mare bucurie.

Avem la redacție Farul Creștin din anii 1939 și 1940 legat în volum, de vânzare cu 120 lei volumul. Sunt toate numerile dintr'un an. Cine vrea poate face comanda. Banii se trimt pe adresa casierului nostru.

Învățători ai școalelor duminicale căutați ca fiecare elev să aibă în mână Căldăuza. Astfel va fi mai ușor pentru voi. Lecțiunea va fi bine cunoscută. Trebuie să rid căm școalele duminicale la înălțimea la care trebuie să fie. Fiecare învățător și fiecare elev să aibă Căldăuza. Pentru aceasta e foarte bine ca conducătorul școlii duminicale să aboneze numărul de căldăuze necesar, care să merge pe o singură adresă și el le va distribui fără-ruta. Abonamentul e atât de mic, ebtă 30 lei pe an.

MĂRTURIA CREDINȚEI MELE

traducere din „FRIEDENSBODEN“

Credința într'un Dumnezeu personal, este un secret, ce li se descoperă aceluora cari, în mijlocul unei lumi a urei și învidiei, a răutății, în scurt, a unei vieți de decadentă sufletească, lăncezesc după o cale, care duce afară din acest haos al ticăloșiei și nemerniciei omenești. Există o astfel de cale; ea se numește Hristos; căci El zice în Cuvântul Său: „EU SUNT CALEA, adevărul și viața, nimeni nu vine la Dumnezeu decât prin MINE”. El este acela care purtând lipsurile noastre trupesti și sufletești, întinde mâna chemând sufletele noastre. Cine altul ar avea dreptul să zică: „Eu sunt calea adevărului și viața?”

Ajuns la stârșitul puterii mele, am putut afla: Eu pot totul prin Acela, care mă face pe mine puternic, *adică prin Hristos*, (F'lp. 4:13). Am putut constata prin experiență adevărul cuvântului, că Dumnezeu este adăpostul nostru întotdeauna. De câteori m'am apropiat de EL prin credință, în duh și adevăr și-L căutam cu rugăciune, nu m'am întors niciodată gol dela EL.

Această n'a fost o imaginație, cum cred unii; credinciosul simte puteri ne mai pomenite, în sens necunoscut naturii noastre trupesti, pentrucă învățăm să cerem, chiar de multe ori, tomat ce este contrar naturii noastre: a fi smerit, a jertfi bucuos, a rămâne curat în gând și faptă, etc.

Prin puterea supranaturală a credinței, putem ordona pasiunilor și patimelor noastre, așa ca viața noastră să devină mai eroică în biruința eului nostru și altor cusururi, în serviciul aproapelui și pentru viața noastră socială.

Deabea atunci când am venit la credință, am știut care este scopul vieții. Viața noastră este o luptă contra neadevărului, într'o lume căzută dela Dumnezeu. Deaceia zice Hristos: „Eu sunt ADEVĂRUL”. Cine vrea să-L găsească, trebuie să-L caute în Biblie, (Ioan 5:39).

„Cercetați Scripturile, pentrucă ele mărturisesc despre Mine.” Prin credință în EL, putem rezista sbuciumelor acestei vieți, și să privim în față, calmi și plini de putere, persecuția și nevoile noastre, ba chiar și moartea. Un om cu o credință mare își pune încrederea în Dumnezeu pe care învățăm să-L numim „Tatăl nostru”, și nu se bizue pe cunoștința și voiața proprie; căci dela cine le avem? Poate să-le aibă cineva singur? Omenirea nu trebuie să-și închipuască această credință ca produs al unei naturi moarte, ci venită din mâna Făcătorului atotputernic, ale cărui opere le admrăm și cari

ne sunt dovezi de o inteligență creatoare care mărturisesc înțelepciunea și puterea Lui.

Să ne gândim numai la posibilitatea: o avem de a cugeta cu crezrul nostru gânduri necesare invențiilor, și în știință la radio și la electriceitate, și la cel mai mare lucru din noi: la constituția, care ne spune dacă facem bine sau rău.

Cine poate tăgădui prezența acestor puteri launtrice? Nu este ea acela care ne face fericiți sau nefericiți și care zguduie întreaga viață până în adâncul inimii? De câte ori nu dă un doctor la bolnav săi peste cele mai minunate puteri ale corpului și ale sufletului, când vede progresul spre vindecare și e martor la puteri nebănuite ale sufletului. El își însușește, și foarte bine seama de starea de cătoasă a oamenilor, care nu fac excepție nici în fața celei mai mari culturi, și acest lucru neputându-se tăgădui cu certitudine.

Prin credință învățăm să trăim cu adevărat după exemplul dat de Isus: „EU SUNT VIAȚA”. Când un popor nu se lasă să-L urmeze, eroarea și nedreptățile va duce omenirea în pierzare; dacă ar urma exemplul Lui, atunci încrederea, pacea și bucuria ar veni în lume.

Nu lucrurile pământești, ci cele duhovnicești dau viață adevărată. Dacă ne pntem întrebarea: „Ce a adus viață în lumea noastră omenească a naturalistilor și a filosofilor noștri, în inimile omenești, prin aceasta lumii, în comparație cu conținutul Evangheliei: „Dumnezeu este biruitor?” Dumnezeu ne dă pe Hristos, dar, ca conducător prin lumea aceasta ca Mântuitor pentru lumea vecinilor. Astfel Hristos ne este singurul Mântuitor în care ne încredem în viață.

XYZ

ION: Ce zici frate nu te abonezi la Farul Creștin?

PETRU: Nu, cum am putut fără el până acum, vom putea și de acum. E puțin scump și nu e chiar nevoie să știm așa multe.

ION: Cum e scump? Nu ști că Farul e mai ieftină revistă din țară? E așa de mai să poată fi abonată de toți. Astă cu o găină sau cu câteva ouă se poate plăti abonamentul. Că vei putea și de acum fără el e adevărat. Dar nu te vei împătăși din paginile lui bogate, nici tu, nici copiii tăi. Nu vezi tu că lor le trebuie celălalt. Dacă nu vor ceti ceva bun, vor ceta ceva rău.

PETRU: Atunci az, mă duc și voi plăti banii la poștă pe adresa N. Onco, Arad str. Blănduziei Nr. 4.

„Le socotesc gunoaie ca să câștig pe Hristos”. Filipeni 3:3.

Vânzătoarea de purpură

PREDICĂ

„Una dintre ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu și ascultă. Domnul i-a deschis inima ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.” *Fapt. 16:14.*

Lidia este un caracter ales în Noul Testament. Ea e o poezie a femeilor din toate timpurile. Multe nu știm despre ea, decât că era vânzătoare de purpură, și că a avut casă. Prin faptul că, ea e o comerciantă, e mai aproape de lumea de azi. Ea aparține deci și timpului moderne ca și lumea de atunci. Ea prin comerțul ei era o femeie ocupată. Un comerciant trebuie să fie omul acțiunii altcum pierde. Și e interesant că despre Lidia ni se spune că a fost o femeie temătoare de Dumnezeu, deci religioasă. Aici e un contrast între comercianții de atunci și cei de azi. Astăzi comercianții se scuză mereu că în situația lor nu pot fi buni creștini, nu pot fi în mod regulat la biserică, etc.

Comerțul de obicei e făcut mai mult de bărbați. În toate timpurile femeile au avut tendința să ajungă și ele acolo unde stau bărbații, să facă și ele ce fac bărbații. Și au reușit. E un lucru de laudat. Dar dacă au avut tendința să facă unele lucruri bune, nu au putut birui ispita să facă și lucrurile rele. Astfel vedem femei cu țigarete, stând la mese în cârciumi, lucruri cari le degradează.

Cum a devenit Lidia o creștină? Până acum Lidia nu știa încă nimic despre Isus.

Ea a fost credincioasă și s'a folosit de ocaziile pe cari le avea. Ea nu a putut vizita o biserică creștină. În Filipi nu era niciun creștin. Ea doar putea lua parte la învățătura Vechiului Testament, ce se făcea afară din oraș, la malul unui râu. Acolo ea a învățat să se roage și să caute să trăiască o viață curată. Atât a putut prinde ea din ocaziile ei. Și atât ea le-a folosit și a fost credincioasă lor.

E frumos să o vezi pe Lidia trează în comerțul ei șase zile la rând și atunci nu a făcut cum de obicei fac mulți a șaptea abia se odihnesc. **ci a fost trează și în religia ei.** Ce minunat? Ea e sâr-

guincioasă în piață, dar e sâr-guincioasă și la locul rugăciunii. Ea e plină de entuziasm pretutindenea. E cu ochii deschiși să vadă cum se vinde purpura, dar e cu **ochii deschiși și unde se vinde „vin și lapte fără argint și fără preț”.** E pune în ocupația ei toată priceperea, dar o face această și când e vorba de religia ei. Se scula de dimineată să plece la piață, tot de dimineată **se scula să plece și la locul de rugăciunii,** dela malul râului.

Primul pas al Lidiei de a-L găsi pe Isus a fost deci **credincioșă sa față de lumina** pe care o avea. Al doilea pas desigur a fost predica lui Pavel. Dumnezeu întotdeauna a lucrat prin instrumente omenești. El își spune mesajul prin gurile oamenilor. El umblă pe picioarele oamenilor. În lucrarea Sa el întrebunțează tot felul de oameni. Atât pe cei învățați și cu cultură înaltă ca și pe cei cu mai puțină carte: **Pe fiecare în locul lui.** El întrebunțează pe cei tineri, dar întrebunțează și pe cei bătrâni. Pentru El sunt buni oamenii cari știu mult, au o personalitate, o putere atrăgătoare, dar sunt și acei ce nu pot spune multe, decât vorbe puține. Toți aceștia **pot fi** de folos lui Dumnezeu atunci, când ei ascultă.

Pavel a fost un astfel de om. Când el în călătoria lui misionară nu știa încotro să plece **a ascultat glasul Domnului.** Vroia să plece într-o parte. Domnul îl oprea. Voia să meargă în Bitinia, Domnul i-a închis ușa. A încercat să meargă în Asia, Domnul iarăși i-a închis ușa. Atunci a venit un om, un Macedonean. Și Pavel imediat a trecut în Europa. Avea cu el pe Luca, Timotei și pe Sila. **Aceasta e armata care a cucerit Europa pentru Hristos.**

Deci s'a dus Pavel la Filipi? Răspunsul: A mers să ajute. Un om din Macedonia l-a chemat pentru ajutor. Și în oraș el nu l-a găsit pe acest om. În schimb însă la malul râului era o femeie care căuta ajutor. Ce căuta acolo Pavel? Căuta să dea ajutor. El nu căuta faima, cu toate că mai târziu a devenit faimos.

Când Pavel s'a uitat numai cu ochii pământești, s'a văzut înse-

lat. Acolo nu era o mulțime mare. Erau doar câteva suflete. Acestea însă erau pline de dragoste, de dorul de a-și hrăni sufletele. Fiecare predicator iubește mulțimile. O mulțime te inspiră, îți dă speranțe, dar un grup mai mic te descurajează. Pe acea vreme toată lumea alerga la petrecerile timpului, la circuri, la luptele de gladiatori, etc. Iar pentru o clipă de rugăciune s'au dus la marginea râului câteva suflete. **Ce asemănare între timpurile de atunci cu cele de azi.** Pavel putea spune: „Eu am însărcinarea să cuceresc lumea pentru Hristos, să predic unei mulțimi, nu unui grup mic de femei.” Dar El a fost omul **care a căutat să folosească orice ocazie.**

Să privim acum câștigul acestei întoarceri.

Intâi, Lidia a adus la Hristos tot entuziasmul, toată inteligența și tactul său. Deci pentru noi nu e mirare că ea a dobândit casa la Hristos. Ea și-a dobândit copii, servitorii, și a început să predice și altora.

Apoi ea și-a schimbat casa ei într-o biserică. În Filipi nu era biserică. Sfinții erau la început prea puțini și fără putința de a-și clădi o biserică. Dar a fost o femeie care a deschis ușa și le-a dat voie să facă din casa ei casa de închinăciune. Și cu siguranță ea a dedicat mult mai mult pentru Isus.

Și ea a devenit o ospitalieră a Apostolului Pavel și a tovarășilor lui. Niciun om nu a fost mai gata decât Pavel să îndure foame, sete, frig sau căldură. Lidia însă le oferă casa ei. Ea avea pasiunea de a ajuta.

Iar dacă urmărim, vom vedea că, biserică din casa Lidiei a devenit **biserica cea mai darnică și plină de dragoste** depe acel timp. Ea a ajutat pe Ap. Pavel mai mult ca oricare alta. Cititi Epistola către Filipeni și veți vedea aceasta.

Și pe lângă toate acestea **cu Lidia se începe lucrarea de încreștinare a Europei.** Ce onoare! Ea este isvorul, ea e undă râului care curge de ani și ani. Râulețul mic din Filipi a inundat toată (Continuare în pag. 6-a)

FARUL CREȘTIN ȘI PREDICATORII

de ILIE MĂRZA

În bisericile creștine baptiste sunt două categorii de predicatori și anume: predicatori cari mărturisesc pe Domnul fără pregătire școlară sau alte studii. Ei predica din experiența lor, sau a altora. Au auzit sau citit vreo predică bună pe care o reproduc. O altă categorie de predicatori sunt acei care pe lângă experiență mai au și o bună pregătire școlară, studii de seminar, etc. Aceste pregătiri îi ajută să poată mărturisi din cuvântul Domnului, întotdeauna nouă și proaspătă hrană pentru sufletele celor din jurul lor. Prin meditație, rugăciune, citire, studiu, scriere, etc. se pregătesc pentru momentul predicii Evangheliei. Aceștia din urmă, sunt mai puțini, dar cu mai mare greutate. Pentru aceștia care sunt bine înarmați nu trebuie să ne gândim așa mult, că ei sunt puși în viteză și purtați de puterea călăuzitoare a Domnului. Au la îndemână, cartea, meditația, inventația și munca neincetată.

Iar pentru predicatorii care nu au pregătiri speciale, avem bucuria să le punem la îndemână material pregătit gata, numai să-l împărtășească fraților din biserică. *Farul Creștin este misionarul care intră în casa și familia tuturor abonaților.* Credem că toți predicatorii din România au bucuria să fie abonați. Pentru toți această revistă binecuvântată este un ajutor inspirator și informator. Predicatorii fără pregătire, vor alege din *Farul* una sau două predici, pregătite gata, pe care Dumineca la serviciul divin sau evanghelizare, după citirea textului va citi predica scrisă așa, cum se găsește în *Farul*. Iar scriitorii *Farului* vor avea în vedere ca totdeauna să pună textul biblic la începutul predicii scrise. Acestea predici pregătite cu multă jertfă și rugăciune, trebuie să fie citite, studiate, împreună cu rugăciune mai înainte de a merge la catedră, ca aceasta să fie în așa fel citită cu graiu viu și cald, înocmai ca scriitorul. Citirea să fie făcută rar și limpede, respectat punctuația. Faceți așa ca mama care își hrănește copiii cu hrana pregătită bine. *Aveți marele avantaj, că primiți hrana pregătită de alții numai să și fi cum s'o împărțiți.*

E tocmai ca hrana pregătită prin conservă. Înainte de întrebare trebuie încălzită. Rece nu e bună, căci te îmbolnăvește.

Fiecare va încălzi cuvântul scris, prin focul rugăciunii, credinței, iubirii și așa poate merge înainte să dea fraților, Cuvântul, pâinea vieții.

Farul este magazia cu hrană sufletească pentru toți.

Acestea sfaturi practice pentru a folosi în biserică, nu trebuie să fie ceva străin de viața creștină. Cu câtă bucurie citim noi scrierile sfinților apostoli, care ar fi dorit să ajungă în mijlocul fraților, dar nu au putut din diferite cauze. Dar epistolele generale scrise au ajuns la mulți. Așa și azi este imposibil ca fratele citare sau citare să ajungă la toate bisericile cu atât mai greu la toate familiile, lată ce

metodă bună este Farul, că prin el pot vorbi cuvântul Domnului cei aleși și devotați frați în lucrul Domnului din țară sau strătătate. Așa, că pe ră puteți să-i ascultați pe toți, având totdeauna predicatorii noi, musafiri pe care fiecare Duminecă îi puteți asculta drag. Iar dacă ar fi posibil și n'er prea mult să fie alături și fotografia celor predicatori scriitori.

NEPĂSAREA

„O, dacă ai fi rece sau în ciocot! Dar fiindcă ești căldicel... am să te vârs din gura Mea”. Apoc. 3:15—16.

Nepăsarea este un păcat, care lucrează contra credinței. Ea face să slăbească credința până nu mai există. Acest păcat în zilele noastre este foarte răspândit. Mulți sunt nepăsători față de mântuirea sufletelor lor. Mântuitorul Isus le oferă iertarea păcatelor în dar, însă ei sunt nepăsători față de acest dar, cu toate că pe Tatăl ceresc L-a costat foarte mult: moartea Fiului Său pe Golgota.

Când se va deștepta lumea aceasta din nepăsarea ei? Atunci când Cuvântul lui Dumnezeu va fi propovăduit „la timp și ve la timp”. El poate să sfârșim muntii repăsării din omenire. Să o facă să-și vadă starea mizerabilă în care se șbate de mii de ani. Să ne îndreptăm la textul de mai sus: „Dar fiindcă ești căldicel...” adică nepăsător, vei fi vârsat, căci: lepădat, depărtat, asvârlit dela fața Domnului. Căci dacă ești rece e multă nădejde speranță ca tu să devii fierbinte, însă dacă ești căldicel — nepăsător — pentru tine e mai rău; cu toate acestea ești sfânt să camperi aur curățit prin foc, ca să te îmbraci cu ele și doborâți pentru ochi.

O mare mulțime de oameni nu dau importanță mântuirii sufletului, ci dacă face parte din o religie, asta o fac ca să o bătă și ei o religie oarecare, dar dacă sufletele lor sunt mântuite ori nu, aceasta nu-i interesează. Pentru ei toate religiile sunt deopotrivă de bune.

Trbuie s'o spunem că nepăsătorii, din nefericire, sunt și în poporul Domnului. Pe astfel de oameni nu mult îi interesează dacă lucrul Impărăției lui Dumnezeu merge înainte sau înapoi. La ei e tot una. Se gândesc în schimb la lucrurile lor particulare zi și noapte. Pentru ei este tot una dacă merg la casa de rugăciune împreună cu poporul Domnului.

ori stau acasă. Ei se mulțumesc cu ei lor, iar de alții nu le pasă. Pentru ast de oameni fiecare pe socoteala lui. Cuvântul lui Dumnezeu nu ne învață așa, să ne indemnăm unii pe alții la drog și fapte bune și să nu părăsim adunarea noastră cum unii au obicei: fînă zina, cea mare, se apropie. Evrei 24—25.

Pe cei năpăsători nu-i interesează mântuirea altora, ba nici aceloră din casa lor. Nu face nimic soțul pentru a aduce la Domnul soția, ori soția soțul; nu luptă pentru copiii săi, sau pentru părinți să-i aducă la Domnul. De multe ori purtarea lor îi depărtează de Dumnezeu. E nu se gândesc la cuvintele Ap. Petru din I. Timotei 5, 8, care ne arată, că o mamă nu poartă cineva grije de ai săi, mai ales de cei din casa lui, s'a lepădat de credință, și este mai rău decât necredincios. Deci iubiți părinți, nu fiți nepăsători față de mântuirea copiilor cari Domnul vi i-a dăruit, ci interesați vă de fiecare în parte ca să-i aduceți Domnul. Cât de potrivite sunt cuvintele poetului:

„O, părinți luați copii
„Ce Domnul vi i-a dăruit
„Aduceți-i toți la Domnul
„Ca să fie mântuiți
„Dece îi lași tu în lume
„Unde nu sunt bucurii?

Interesează-te de mântuirea sufletului tău și de aceloră ce trăiesc în jurul tău căci tu odată vei răspunde de această înaintea lui Dumnezeu, iar sufletele lor te vor învinui la ziua de apoi. Nu fi nepăsător, căci nepăsarea e mai rea, decât necredința și îndoiala, căci deviza nepăsătorilor este „să mâncăm și să bem, că mâine vom muri”. E timpul ca fiecare al'ns de acest păcat să se trezească să-și îndrepte pasul spre Acela, care poate vindeca de această boală și a lui molipsi și pe alții cu ea.

TEODOR VICAS

„Farul... ne învață s'o rupem cu păgânătatea.” Tit. 2:11.

Dela Leproși

In ziua de 12 Februarie a trecut la cele veșnice fratele Gavrilă Artimov de 37 ani. Dânsul în anul 1938, bolnav de lepră, a fost izolat la Tichilești în colonia de leproși. Acolo, auzind de cuvântul Domnului, s'a întors la El. Primul lucru pe care s'a gândit să-l facă, a fost să vestească Evanghelia celor de acasă. Pentru aceasta, a cerut autorizăție pentru a merge acasă. Și fiindcă nu era grav bolnav, a obținut-o și a plecat. Acolo, a cântat să predice tuturor prietenilor și cunoșcuților săi. Dar a fost arestat și toate exemplarele din Noul Testament ce le avea, au fost confiscate, și din post în dus la Tichilești. Aceasta nu pentru că era lepros, (fiindcă avea autorizăție), ci pentru că a vestit Evanghelia.

Totuși Dumnezeu a binecuvântat vizita sa acolo, fiindcă a rămas sămânța Evangheliei și câteva suflete L-au primit pe Domnul.

Din clipa când l-a cunoscut pe Domnul, n'a încetat să-L vestească. Prin el mulți au auzit cuvântul Lui și s'au întors dela întunecarea lumii, dela Satan la Dumnezeu.

Parcă îl văd cum îmi ieșea înainte și îmi zicea: „Bine ai sosit frate.” Era atât de interesat în cuvântul Domnului și atât de atent asupra vieții sfinte cum n'ei n'am văzut.

O singură durere îl apăsa. Cei de acasă căr'rămăseseră fără nici un sprijin. De multe ori îl vedeam plângând și când îl întrebam care e cauza, îmi spunea: „cei de acasă.”

De multe ori făcea economie (adică se lipsa singur) și le trimitea lor. Când era acasă, fiind pescar, îi hrănea, dar când a fost izolat, toate au încetat. El, fiind în delia inundată, fără nici o palmă de pământ duceau o mizerie neagră. Cu casa inconjurată de apă, care îi amenința cu dărâmarea peste ei și cu barca legată de usă, au suferit cumplit de mult. Inșă durerea cea mai mare a lovit în ei ca tălă. Din cauza aceasta, s'a îmbolnăvit greu. Și fiindcă Dunărea amenința din nou cu inundația, a hotărât ca familia să usă de acolo și să vină mai aproape de el. Astfel, a închiriat o casă într-o comună la vreo 6 km. distanță dela Tichilești, socotind în felul acesta că a rezolvat problema. Dar lepra împreună cu tuberculoza i-au pus capăt zilelor. Lăsând în urma trei copii cu o mamă, care merge pe urmele lui. Fără casă, fără masă, fără o palmă de pământ și fără vreun alt mijloc de trai. Numai cu speranța că în cer avem un Tată și eu zic: „și pe pământ copii ai aceluia Tată vor avea milă de ostel de oameni. (Iacob 1:27).

Nicăiri n'am putut vedea o credință mai vie ca printre bolnavii dela Tichilești. De când fac misiune la ei, pe șosele am petrecut la Domnul. Și toți cu trecut cu zâmbetul pe buze și plini de fericire.

Fratele acesta în ultimele momente a zis: „Iată că mi s'a pus seară să mă ure la cer. Cheamați frații repede”. Și când au venit frații s'a luat rămas bun și s'a dat duhul cu gândul la cei de acasă pe care să nu-i uităm. T. L. GENUȘA

DELA UNIUNE

CASERIA

Mulțumim fraților, biseriilor și comunităților cari au mai trimis obolul lor casei noastre.

Încasări dela 16—31 Ianuarie 1941:

Uniune. Bis. bapt. Andronache 280 lei, bis. bapt. din Cumeghi—Bâlor 170, b.s. bapt. din Petric, jud. Severin 170, b.s. bapt. Elisabeta, jud. Teleorman 60, b.s. bapt. din Garbosu, jud. Caraș 100, bis. bapt. Cucerda, jud. Târnava Mică 100, bis. bapt. Sîntesț 100.

Misiune. Olteanu Gheorghe Teleuș, jud. Arad 350, Ioan Popa din Scitia, jud. Arad 100.

* * *

Suntem datori să dăm fraților, biseriilor și comunităților, unele lămuriri, cu privire la confirmările primirii banilor la caseria Uniunii. Deși până acum toți banii primiți de noi, au fost confirmați toți împreună, ea intrați la casa Uniunii, vrem să dăm cuvenita lămurire și anume frații să fie siguri și pe deplin încredințați că, fiecare sumă trimisă a fost înregistrată separat la contul și scopul destinației de frați, banii pentru uniune la Uniune, cei pentru misiune la misiune și cei pentru localul uniunii la contul respectiv. De acum înainte și în „Farul Creștin” vom face confirmările separate așa cum sunt înregistrate sumele pe conturi.

* * *

Mulțumim fraților, biseriilor și comunităților cari au binevoit să trimită sumele încasate în ziua de 2 Februarie 1941. (Încasări dela 1—15 Februarie 1941).

Bis. bapt. Lugoj 230, bis. bapt. Vrani 140, b.s. bapt. Fizeș, jud. Caraș 100, b.s. bapt. Lupeni 630, bis. bapt. Tulcea, lei 250, b.s. bapt. Bosancea, jud. Severin 105, bis. bapt. Pesce 210, b.s. bapt. Craiova 200, b.s. bapt. Ciudanovita 200, bis. bapt. Grăniceri Arad 160, b.s. bapt. Bata, jud. Severin 120, bis. bapt. Orlat 305, b.s. bapt. Segă—Arad 270, b.s. bapt. Jupălnic lei

200, bis. bapt. Lasea Română lei 40, bis. bapt. Bozovci lei 230, bis. bapt. Sopotul-Vechi lei 105, b.s. bapt. Gârboi lei 100, bis. bapt. Radăra lei 285, bis. bapt. Borloveni-Vechi lei 100, b.s. bapt. Lăpușnicul-Mare lei 350, Sperceci Iulius din Verneș lei 140, bis. bapt. Talpoș lei 1000 cotizate 358 colecta, Blaj Flore și soția lei 100, b.s. bapt. Sichevița lei 100, b.s. bapt. Gorcea lei 55, Năta Dumitrascu Jegălia lei 220, bis. bapt. Agrj lei 320, b.s. bapt. Micloveni lei 100, Voichita Ilie Sănicolaul-Mare lei 80, Moldovan Teodor Băucea lei 100, b.s. bapt. Bătar lei 600, b.s. bapt. Nojag lei 100, Pele Teodor Ursad lei 180, bis. bapt. Pestele—Constanța lei 60, b.s. bapt. din Grădina—Constanța lei 248, Petre Nea Corabia lei 200, bis. bapt. Gherteuș lei 110, Maria Culiă Boesa Română lei 100, bis. bapt. Galați lei 254, b.s. bapt. Turnul-Măgurele lei 90, Iența Nicolae Ilava lei 70, b.s. bapt. Marga lei 70, bis. bapt. Merena lei 200, bis. bapt. Busca Montană lei 45, Molce Samu] Calafindești lei 160, b.s. bapt. Abrud lei 200, bis. bapt. Telușul-Inferior lei 140, b.s. bapt. Vasoara—Constanța lei 320, bis. bapt. Beregsăul-Mare lei 170, b.s. bapt. Tineova lei 120, Rosca Alexandru Perleș lei 100, b.s. bapt. Fetesti lei 200, b.s. bapt. Moldova-Veche lei 100, b.s. bapt. Călarăști—Turda lei 100, bis. bapt. Galați—Făgăraș lei 230, bis. bapt. Plocești lei 601, b.s. bapt. Alba-Iulia lei 380, b.s. bapt. Sebeș-Alba lei 180, b.s. bapt. Petroșani lei 130, bis. bapt. Pojejena de jos lei 130, b.s. bapt. Ticevanul Mic lei 210, Ioan Sulea Lovineș—Făgăraș lei 80, bis. bapt. Dalhoșei lei 140, bis. bapt. Soceni—Caraș lei 60, Ștefan Tecucan Stoborești lei 140, bis. bapt. Coara—Brăila lei 804, bis. bapt. Avrig—Sibiu lei 86, b.s. bapt. Medias lei 200, bis. bapt. Cuvin—Arad lei 190, bis. bapt. Sușca lei 130, b.s. bapt. Bogda lei 150, b.s. bapt. Dăci—Arad lei 100, bis. bapt. Gașca—Arad lei 113, b.s. bapt. Macea—Arad lei 200, b.s. bapt. Obreja—Severin lei 180, Comunitatea Creștină Bapstă Balaci lei 160, Dârbeș Ilie Bârza lei 100, b.s. bapt. Ocnele-Muresului lei 100, b.s. bapt. Sibiu lei 450, b.s. bapt. Reșița lei 460.

(Continuarea în pag. 6-a)

„Lucrarea dela Dumnezeu nu poate fi nimicită.” Fapt. 5:39.

In pragul căsătoriei

„Spune-mi cu cine te însoțești,
ca să-ți spun cine ești.”

O mare răspântie în viață atât pentru tineri cât și pentru tinere e căsătoria. O fată sau un baiat prin căsătorie își poate îngropa sau încununa viitorul. Sunt atâtea cazuri cari au dovedit cu prisosință că, cine nu deschide ochii la însurătoare, își mușcă degetele mai târziu. Un proverb al bătrânilor spune: „Înainte de însurătoare deschide ochii bine, iar după căsătorie închide-i.”

Problema căsătoriei în poporul Domnului trebuie să fie de mai mare importanță, deoarece Evanghelia nu admite divorțul, decât într'un singur caz. Tinerii trebuie să știe că legătura căsătoriei e până la moarte. Ea nu trebuie să fie o încercare, o loterie, un joc de noroc. Ea trebuie privită cu foarte multă seriozitate. Tinerii să știe că singuri întotdeauna greșesc. Să nu plece în calea căsătoriei fără să-L ia cu ei și pe Răscumpărătorul vieții lor. Ei trebuie să se roage mult, să încerce să cunoască voia Domnului. Iar că ceva bun de a fi știut de cei ce doresc sau au gândul căsătoriei dăm aceste lucruri.

Întâi tinerii să aibă **potrivire de caracter**. Nu vă legați viața de o ființă cu care nu aveți apropiere în caracter, nu gândiți la fel, nu aveți aceleași aspirațiuni, nu visați același cămin, nu aveți același ideal. Un tânăr poate la un moment dat chiar să iubească o fată, dar dacă nu se va potrivi cu caracterul ei, mai târziu vor răsarți în drumul lor în loc de flori spini. Va veni deosebirea. Fiecare va căuta să țină la ceace vrea și de aici cearta, neînțelegerile, și dragostea va răci și căminul în loc să fie un colțisor de rai, se transformă într'un chin.

Viața va întâlni în drumul ei nu numai primăvară și vară, ci va veni și toamna, apoi iarna. Nu vor fi numai zile cu soare, cu cer senin, ci vor veni și zile noroase, cu furtună și viscol. Și nu va fi greutate pe care să nu o poată trece perechea care e unită, căci unde-i unul nu-i putere, dar unde-s doi, puterea crește. Fiecare de acei tineri cari merg în fața bisericii și a Domnului, în căsătorie să au potrivirea de caracter. Acolo

e cu toată siguranța un răvărsat de zori a unui cămin fericit.

Apoi, **tinerii să fie sinceri unul față de celalalt**. Nu trebuie să ascundă nimic unul de celalalt. Sinceritatea e mai cuceritoare ca orice pe pământ. Un tânăr s'a despărțit de logodnica lui pe motiv, că nu a găsit în ea sinceritate. Și în adevăr, cine nu are sinceritate ca început, nu va avea nici mai târziu. Iar pe șiretlicuri nu se poate întemeia un cămin, în care să aibă cuib fericirea. Nicio lăudăroșenie, nicio prefăcătorie; sinceritate în care să fie cunoscută realitatea. Trufia, mândria în loc să atragă, sunt respingătoare.

Mai trebuie apoi ca **tinerii să se stimeze unul pe celalalt**. Stima câștigă tot stimă. Tinerii cari se stimează, vor fi ferți de multe neplăceri. Unul care stimează, e ușor iubit. Unul stimaț nu poate fi vorbit de rău, nu va fi cu ușurință călcat în picioare. Și stima mea e dovadă de bună creștere, de dragoste. Stima și respectul se manifestă în multe feluri. Un tânăr își poate stima logodnica în gând, în vorbe, în atitudini, în idealurile și planurile lui. Logodnica la rândul ei poate face același lucru.

Și tinerii cari vor să aibă un cămin fericit și trainic să caute **o tovarășie sfântă și creștină**. Tinerilor nu vă căsătoriți până nu vă convingeți că fata pe care o visați, de soție e bună creștină și predată Domnului. Tinerelor vă spun același lucru. Nu vă duceți înaintea Domnului cu un tovarăș care nu e pocăit, care nu e credincios. Veți regreta amarnic la urmă. Luați pe Dumnezeu ca patron al căminului vostru, duceți-L în casa voastră, primiți-L musafirul vostru, și veți vedea că drumul vi-e luminat și presărat cu flori. „Nu vă înjugați cu cei răi”. Oricine nu a ținut seamă de acest lucru a pățit-o rău. Chiar dacă va fi bine în toate cele pământesti, e durerea tăcută a sufletului. Când amândoi sunt adevărați credincioși ei se vor înțelege unul pe celalalt. Dumnezeu va da multe daruri și binecuvântări pentru cei credincioși Lui.

Și în fine mai adăugăm un lucru de foarte mare importanță. **Tinerii trebuie să se iubească unul**

pe celalalt. Nu frumusețea, nu familia, nu banii, absolut nimic, ci dragostea să fie forța și legătura ce leagă două inimi pentru toată viața. Nu credeți că se căsătorese mulți fără dragoste? Duceți-vă la tribunale să-i vedeți cerșind divorțul. Dragostea e puterea ce dă viață căsniciei. „Dragostea iartă multime de păcate...” E cu neputință să nu se strecoare unele greșeli, cari acolo unde nu-i dragoste provoacă dezastru. În fața dragostei însă, totul dispăre. Tinere nu te duce la altar dacă ști că acea care te însoțește nu e ființa iubită de tine. Fi atent, căsătoria nu e pe termen, ea e până la mormânt.

Tineri credincioși faceți căsătorii pe cari să le aprobe Dumnezeu.

Înzătoarea de purpură

(Urmare din pag. 3-a)

Europa. Civilizația e copila creștinismului. Și Lidia e în capul acesteia.

Să învățăm de aici **o lecțiune pentru lucrătorii Evangheliei**. Nu trebuie să disprețuim lucrurile mici. Un lucru neînsemnat pentru noi, poate prin harul divin să devină o binecuvântare pentru omenire. **O altă învățătură e pentru cei ce ascultă Evanghelia**. Nu ști cine e cel ce-ți predică. Nu ști dacă nu cumva el e unul trimis în mod special pentru binecuvântarea ta. Binecuvântați sunt oamenii cari ascultă și fac voia Domnului.

DE CA UNIUNE

(Urmare din pag. 5-a)

Ne permitem a ruga în mod respectuos frații și bisericile și comunitățile cari au colectat bani atât în ziua jertfei cât și colțoșile pe anul trecut 1940, să bifevoască a-i trimite cât mai neînlăzce la Caseria Unirii, pentru a putea fi înregistrați la Ump și a putea fi întrebați acolo, unde se simte mai mare nevoie.

Mulțumim îndeosebi fraților din București și în ajutorarea Unirii noastre să au dovedit cei dintâi — fruncea. —

Rugăm în mod stăruitor întreaga frățietate să ia exemplu dela frații bănăreși și să-i întreață dacă se poate în lucruri bune.

Cu dragoste frățescă:

PROF. T. DARLE

Str. T. Speranția 152, Aleea B. Nr. 10

București B

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

La data de 26 Decembrie 1940 a avut loc în biserică baptistă din Socolari jud. Caraș, cununia religioasă a fr. Nicolică Vițan din Rușova Veche cu sora M. Ivan din loc. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Iosif Ghocel. A cântat corul din loc.

În ziua de Crăciun în Socolari, a avut loc o serbare închinată orfanilor din orfelinatul Prilpeți.

Fr. Iosif Ghocel a ținut la 5 Ianuarie a. e. în biserică Ciefanu, cununia religioasă a fr. I. Ciurea cu sora Elena din Slatina. A cântat corul din Răchitova, condus de Dl. Sablocot, Măru Sma.

La 6 Ianuarie a. e. fr. Iosif Ghocel a ținut cununia religioasă a fr. Cuciuc din Poloc cu sora Rugaci. Dea fr. Adam conducătorul bisericii din Hida, jud. Caraș. A cântat corul din Socolari, condus de harnicul fr. N. Vidu.

Fr. Teodor Vicaș și Teodor Marian au făcut la 6 Ianuarie a. e. o vizită bisericii din Călăcea, jud. B. hor.

În ziua de 7 Ianuarie a. e. a avut loc în biserică baptistă din Ucuriș, jud. B. hor, conferința Cercului Ucuriș. Au luat parte delegații din cele 10 biserici ale cercului. La conferință a luat parte și fr. Teodor Vicaș și Teodor Marian. Au fost aleși președinte al cercului fr. Sipa Vasile și ca lucrător fr. Leucuța Vasile.

În seara de 7 Ianuarie a. e. biserică baptistă din Bodiu jud. B. hor, a avut o nespasă bucurie fiind vizitată de fr. Teodor Vicaș și Teodor Marian împreună cu tineretul din Ucuriș. Cu această ocazie s-au decimat poezii, convorbiri. A cântat corul din loc și muzica condusă de fr. Floruncuț Mo-se.

În ziua de 9 Febr. a. e. a avut loc în biserică baptistă din Lupeni, serbarea dată cu ocazia plecării în armată a tinerilor recruiți. Programul a fost condus de fr. Nicolae Tândău. S'au predat preesele „Cele zece fecare” și „Cei trei tineri în cuptorul cu foc”, conduse de sora Eva Tănădău. Din cuvântul Domnului au predat fr. Teofil Cioara și Ioan Rusa.

După o viață de 58 de ani a trecut la cele veșnice fr. Moș Gheorghe din comuna Tăut jud. B. hor. Serviciul a fost condus de fr. Teodor Vicaș și Hođșan Dumătru. A cântat corul din loc, condus de fr. Măliuț Gavril.

Fr. Ioan Rusu și Ștefan Teodor a ținut la 10 Februarie a. e. înmormântarea copilului Ioan Cornel de 12 ani din Petroșeni.

În seara de 12 Ian. a. e. tineretul din Covășni, jud. Arad a avut o frumoasă serbare împodobită cu declamări, soluri, cor și muzică. Programul a fost condus de fr. Dăru Vădăcu și au vorbit fr. Ionel Pop și Botașiu.

La 15 Ian. a. e. a avut în biserică baptistă din Pesac, jud. Timiș, cununia religioasă a fr. Gh. Magd'in cu sora Catifa Șirani. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. I. Popescu.

Fr. Ioan Băcu, seminarist a făcut o călătorie misionară prin jud. Arad. Astfel la 11 Febr. a vizitat biserică baptistă din Socodor. La serviciul de evanghelizare au răspuns la chemarea să vină la Hristos un număr de 13 suflete. La 12 Febr. a ținut serviciul de evanghelizare în biserică din Șelău. Aici la chemarea de a veni la Isus au răspuns 30 suflete. Apoi a făcut o vizită bisericii din Grăniceri (Otlaca). Evanghelizarea a fost ținută de fr. Ioan Băcu și Cornel Păscu. La chemare au răspuns un număr frumos de suflete.

În biserică din Socolari jud. Caraș a avut loc la 1 Ianuarie a. e. cununia religioasă a fr. Beutură din Rușova cu sora I. Zareula. Actul cununiei a fost ținut de fr. Iosif Ghocel. A cântat corul din loc.

Răspunsuri

1. Jona a fost omul viu în scutul viu. Jona 1:17.
2. Ieremia a fost omul care a mâncat pâinea dintr-o celată toată și tot nu s'a săturat. Ieremia 37:21; 38:9.
3. Domnul a zis lui Iov, încingeți mijlocul ca un v-leaz, ca eu să te întreb și tu să mă înveți. Iov. 40:7.
4. Domnul a mânat pe un ucenic la mare să prindă un pește în gura căruia se afla un statr, cu care a plătit darea templului. Matei 17:27.
5. Când a început Adam să se roage lui Dumnezeu a fost de 335 ani. Genesa 4:25 și 5:4.
6. A sfărâmat stâlpi de aramă și toate lucrurile de aramă, și șarpele pe care l'a înălțat Moise în pustie se numea Neșustear. II. Imp. 18:4.
7. Locul pe care se afla Moise când s'a mâniat se numea Sin. Numeri 33:11 și Exod. 16:1.
8. Pornind ei spre răsărit a dat peste o câmpie în țara Șinar și au descălecat acolo fii lui Noe și au început a zădi Tur-rul Babel, și locul se numește Șinar. Genesa 11:1—8.

MOZA ANDREI

În seara de 12 Ianuarie a. e. biserică baptistă din Batăr jud. Bihor, a avut o mare bucurie, tineretul având o serbare dată în onoarea Biblei, ca cuvântul lui Dumnezeu. Întreg programul compus din cântări, poezii și predici, a fost aranjat pentru a r d ca BIBLIA mai pe sus de orice în lume. S'a predat piesa „România și Biblia”. Programul a fost condus de fr. Vicaș Teodor, păstorul bisericii. A cântat corul, condus de fr. Bucea Gavril și muzica condusă de fr. Popa Ioan.

În biserică baptistă din Părvova jud. Severin a avut loc la 26 Ianuarie a. e. cununia religioasă a fr. Ion Grosa din Mocerș cu sora Anca Năculina din loc. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Pavel Pa'dola și Simion Trica.

În zilele de 16—21 Februarie a. e. fr. Ioan Rusu și Tudor Mreca au făcut vizite bisericilor din Ferdinand, Valslova, Gimboca, Obreja, și Caransebeș. Valea Bistrei e un frumos câmp de misiune. În prezent se află ales ca predicator pe aceste meleaguri fr. Mreca Tudor. Biserica din Caransebeș a făcut din ziua de Miercuri 20 Februarie a. e. o adevărată sărbătoare. Seara a avut loc o frumoasă evanghelizare. S'a făcut o colecție pentru orfani.

Să pregătim calea pentru o biserică creștină, care, să nu se întemeieze pe neștiință și pe contraverses ca să dureze, ci care va domni prin lumină și dragoste.

Puskas

Facem cunoscut fraților și cetitorilor că Bibliile s'au scumpit. Pentru o mai bună cunoaștere a prețurilor literaturii dăm aici prețul unor cărți.

Biblii mari	— — — — —	320 lei
Biblii mari	— — — — —	260 „
Biblii mici	— — — — —	220 „
Biblii mici	— — — — —	160 „
Florile primăverii	— — — — —	50 „
Ana din Ava	— — — — —	40 „
Doctrinile b'bliche	— — — — —	35 „
În slujba lui Dumnezeu	— — — — —	20 „
Livingstone	— — — — —	15 „
Evanghelia slăvită	— — — — —	15 „
Tristul păstor	— — — — —	10 „
Maria Slessor	— — — — —	25 „
Femeile N. Testament	— — — — —	20 „

Toate se comandă dela Depozitul de Literatură, Arad, str Lae Barna Nr. 4.

„O altă parte a căzut în pământ bun și a dat roadă.” Matei 13:8.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Când nu cunoaștem

În orașul Freiburg din Germania, se află una din cele mai mare orgi. Îndrăzme un tânăr ceru îngrijitorului să-i permită să vadă și el orga atât de vestită. Când ajunse cu el în biserică, îi arătă orga. Atras de mărimea ei, tânărul ceru îngrijitorului să-i permită să cânte numai o cântare. Cum îngrijitorul nu-l cunoaștea, nu cam voia să-l lase să cânte. După multe insistențe și rugăminți, îngrijitorul admise ca vizitatorul să cânte o cântare. Acesta scoase din buzunar o bucată muzicală și se așeză la frumoasă orgă și începu să cânte. În timp ce cânta, îngrijitorul a rămas înmărmurit. Melodia era parcă adusă din cer. Orga cânta mai minunat ca întodeauna. „Niciodată nu am auzit o așa cântare” — mărturisi îngrijitorul. La despărțire îngrijitorul cere vizitatorului numele său. Și mare i-a fost mirarea când acesta i-a spus numele, era unul din cei mai mari muzicanți ai lumii.

La fel facem și noi. Viața noastră e una din cele mai minunate opere de pe pământ. Și când Isus cere să facă din ea una din cele mai mari binecuvântări îl refuzăm, șovăim și ni-e frică să-L primim. Nu este acesta un adevăr și din viața ta?

Sfaturile greșite

Povestea s'a întâmplat într-o noapte de iarnă. Într-un tren ce străbătea Siberia, printre călători era și o femeie tânără cu un copil în brațe. Ea avea să se dea jos la o stațiune necunoscută. „Te rog anunță-mă când trebuie să mă dau jos” — se rugă femeia de conductorul trenului. Acesta îi promise să o anunțe. A trecut un timp din noapte și conducătorul nu mai vine să o anunțe. Ceva dintre călători cari cunoștea părțile locului, văzând că timpul trece și conductorul nu mai vine, spuse femeii: „La prima oprire e gara unde trebuie să vă dați jos”. Abia au trecut câteva minute și trenul se opri, iar femeia s'a dat jos în noapte. Imediat trenul a pornit înainte. Peste zece minute vine conductorul trenului să anunțe femeia. Călătorul care sfătuisse femeia să se dea jos spuse conductorului: „I-am spus eu să se dea jos, căci am văzut că D-ța ai uitat”. „Nu domnule, dar nu a fost gara, unde ne-am oprit. Era un mic defect la mașină, acum am sosit în gara la care trebuie să se dea jos. Sărmana femeie va muri înghețată de frig!” Imediat în gară au trimis o trezină să caute femeia coborâtă în mijlocul câmpului în întunerecul nopții. Abia când s'a făcut ziua au găsit-o înghețată, trăngând în brațe copilul ei.

Cetitorul nostru scump, au asculta sfatul n'omnului. La Biblia și cantă ce spune ea. Ascultă-L pe Isus. Cuvintele Lui să fie legea vieții tale și nu vei fi dat niciodată de rușine, nu vei fi niciodată păgubit.

Telefonul rupt

La o mare bancă într-o dimineață călăva oameni mascați intrară în cabina casierului cu gând de jefuire. Acesta văzându-i imediat luă telefonul și strigă poliției: „Halo poliția, hoții, veniți ajutor, banca... halo, halo, veniți, hoții...” Strigătele lui însă au fost zadarnice. Telefonul lui nu funcționa. Firul era rupt și nu avea legătură cu cei dela care putea primi ajutor. Astfel o căzut victima răufăcătorilor. La fel pățim noi, când venim înaintea Domnului cu rugăcunile noastre, cerând ajutor. Dacă legătura noastră cu Tatăl e ruptă, zadarnice sunt toate rugăciunile noastre. Dumnezeu nu ascultă decât rugăciunile copiilor Lui, cari îl ascultă. Rugăciunea e un privilegiu numai pentru cei cari fac voia Tatălui din cer. Legătura ta cu Tatăl nu e ruptă?

Rugăciune ascultată

Într-o seară un predicator a ținut în fața unei mari mulțimi o predică despre adevărul că, Dumnezeu ascultă rugăciunile oamenilor. La terminarea predicii, din mulțime se scoală o femeie și cere să i se dea voie să mărturisească ceva.

„Locuiesc aici în acest oraș, și soțul meu este un voiajor” — începu femeia mărturisirea ei. „Într-o noapte când mă așezam acasă numai singură, doar cu cei doi copii, soțul fiind plecat, mă pomenesc în casă cu câțiva oameni necunoscuți, cerându-mi banii și bijuteriile. Cum nu aveam nimic, m'au amenințat cu moartea. Le-am cerut însă înainte să-mi permită să fac o oră de rugăciune. Am deschis Biblia, am citit Psalmul 23 și m'am pus pe genunchi și m'am rugat. „Doamne Te rog primește la mine sufletul meu. Oerotește de acum înainte pe copilașii mei și mângâie pe soțul meu. Iar pe acești oameni adu-i la poezia și mântuire.” Când m'am ridicat depe genunchi, șeful bandei își șterse ochii cu o batistă. Imi întinse mâna și grăi: „Nu mai avea nicio teamă, Dumnezeu ți-a ascultat rugăciunea. Psalmul pe care l-ai citit e Psalmul iubit de mama mea. De aci înainte sunt fratele tău. Oerolitorul tău m'a câștigat pentru El.” Ne-am plecat din nou pe genunchi și am mulțumit Tatălui că un pierdut a fost găsit. Le-am deschis ușa și au plecat.

În necazul tău strigă către El și El te va asculta. „Chiamă-Mă în ziua necazului... și Eu te voi izbăvi...”

Colacul de salvare

Or ce vapor are pentru caz de primejdie pe mare, colacul de salvare. Acesta servește la un caz când vasul cuprins de furtună, ciocnit sau din alte cauze necerocite se scufundă. Atunci cei depe vapor sar în apă și cu ajutorul colacilor de salvare nu se înecă, chiar dacă nu știu să înoate. Colacul de salvare ține la suprafață. În vremurile noastre când o multime de vapoare se scufundă, mulți marinari se salvează cu ajutorul acestor colaci. Ferice de sufletul care în mijlocul furtunilor vieții are colacul de salvare: credința. Un astfel de suflet nu se va scufunda niciodată. Tu ai acest colac de salvare pentru sufletul tău?

Periscopul submarinelor

Un submarin în momentul când e în imersune, adică intrat în apă, încât nu se vede, el totuși observă orice se petrece la suprafața apei. Aceasta prin ajutorul unui aparat numit periscop. Aparatul acesta atât de folositor unui submarin în momentul când submarinul e sub apă, el rămâne la suprafață și printr'un dispozitiv oglindește în cabina comandantului totul dela suprafața apei. Astfel prin periscop comandantul submarinului vede tot ce e la suprafață. Vasul inamic, apropierea sau depărtarea lui, cunoaște precis distanța ca și când ar fi la suprafață și ar privi cu ochii. Și credința are periscopul credinței, prin care de aici, cufundat în toate necazurile și greutățile, vede sus în cer. Prin credință vedem frumusețile și gloria pregătită de Isus pentru cei cari îl urmează. Tu cetitorule ai acest minunat periscop? Ai tu credința în Domnul Isus?

Ochelarii colorați

Un copil, care din naștere era bolnav de ochi, a purtat de mic ochelari verzi. A crescut mare, și pentru el toate lucrurile aveau culoarea ochelarilor. Cerul pentru el nu era albastru, ci verzui. Zăpada nu era albă, ci verzue. Lucrurile nu aveau culoarea lor naturală, ci a ochelarilor lui. Așa sunt foarte mulți oameni. Transformă totul în felul cum ei înțeleg. Așa fac cu Biblia, scot din ea ce vor ei, nu ceace spune ea. Așa cu viața creștină, o trăiește nu cum ea trebuie trăită să fie ca a lui Isus, ci cum ei vor. Așa cu adevărurile veșnice. Nu cum sunt ele, ci cum ei vor. Iad sau rai nu există fiindcă ei nu vor. Dumnezeu nu pedepsește pentru că ei nu vor. Când vedeți astfel de oameni priviți-i ca pe niște oameni cu ochelari colorați.